

at Domstolene ville følge Grundloven og ikke den senere Lov, der ikke var givet i Overensstemmelse med Grundloven.

Formanden: Den 1ste Rigsdagsmand for 1ste Kreds har begjært Ordet. Jeg antager ikke, at der er Noget derimod at indvende, skjøndt Ordet allerede har været givet ham to Gange (Nei, Nei!). Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Andræ: Der kan aldrig være nogen Strid mellem en Lov og Grundloven; det er umuligt. Kongen og Rigsdagen i Forening kunne ikke bryde Grundloven, og ingen Domstol kan være berettiget til at udtale Skigt.

Justitsministeren: Jeg antager bestemt, at Rigsdagen og Kongen i Forening ikke ville bryde Grundloven; men det vil ligesaa lidt kunne undgaaes under den nærværende Maade, hvorpaa Love gives, som tidligere, at der kan opstaae Strid mellem Lovene. Det er Noget, som ikke let ganske kan undgaaes, og fremkommer en saadan Strid, idet man ikke havde været tilstrækkelig opmærksom derpaa ved Lovens Affattelse, og der navnlig er Strid mellem en senere Lov og Grundloven, saa mener jeg, at man ikke paa nogen Maade kan udelukke den Fortolkningsret, som ligger hos Domstolene, der have at rette sig efter Lovene alene og ikke kunne bindes ved nogen Instruction.

J. G. Larsen: Jeg skal ikke opholde Forsamlingen ved at gaae videre ind paa det almindelige Spørgsmaal om, hvilken Lov Domstolene efter Omstændighederne have at foretrække, naar de antage, at der er Strid mellem Grundloven og en almindelig Lov; men jeg skal kun tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den Anvendelse, der er skeet af de almindelige Sætninger paa det nærværende Tilfælde. Foreløbig maa jeg dog tillade mig at bemærke, at det ikke forekommer mig, at der ved det foreliggende Lovforslags § 9 kan siges at være skeet nogen egentlig Fortolkning af Grundloven. Der staaer blot, at visse Forretninger kunne finde Sted om Søndag og Helligdagene, naar de ikke kunne opfattes uden at overtræde Grundlovens § 85, og det er derved, som det forekommer mig, stillet hen temmelig ubestemt, om en Overtrædelse

af Grundloven virkelig vilde finde Sted, hvis Forretningen ikke blev foretaget den paafølgende Søndag eller Helligdag, naar Anholdelsen var skeet den foregaaende Dag. Hvis det altsaa af Domstolene antages, at det er Grundlovens Mening, at Forhøret skal foregaae inden 24 Timer, om ogsaa denne Tid vilde falde paa en Søndag eller Helligdag, bør det ikke udsættes; hvis den modsatte Mening var den antagne, kunde det efter Lovforslaget udsættes. Men, selv om der i § 9 virkelig laa en bestemt Forsætning om, at Forhøret ubetinget skulde foretages inden 24 Timer, om ogsaa disse 24 Timer udløbe paa en Søndag eller Helligdag, vilde jeg dog ikke betragte dette som Noget, den almindelige Lovgivningsmagt jo kunde bestemme, uagtet Grundloven virkelig havde den modsatte Mening. I Grundloven er det blot bestemt som en Ret for den Anholdte, at han skal stilles for Retten inden 24 Timer. Det forekommer mig klart, at der heri ingen Hindring ligger for den almindelige Lovgivningsmagt til at bestemme, at han skal stilles for Retten tidligere, t. Ex. inden 12 Timer, hvis dette fandtes hensigtsmæssigt, og ligeledes forekommer det mig da klart, at, om det ogsaa maatte antages, at det var Grundlovens Mening, at man kunde fraregne den Søndag eller Helligdag, der fulgte efter Anholdelsesdagen, kunde den almindelige lovgivende Magt bestemme, at der dog denne Dag burde foretages Forhør over den Anholdte. Bestemmelsen kan saaledes i intet Tilfælde komme i nogen Collision med Grundloven.

Justitsministeren: I denne sidste Sætning kan jeg erklære mig fuldkommen enig. Jeg antager, at Grundloven ikke er til Hindring for, at den lovgivende Magt bestemmer Noget, som saaledes ligger indenfor, hvad Grundloven bestemmer, altsaa her, som nævnt, at den Anholdte inden 12 Timer skulde stilles for Dommeren. Men man skal ikke som Hjemmel derfor paaberaabe sig Grundlovens § 85, og min Indvending imod Paragraphen beholder derfor desuagtet sin Gyldighed. Jeg har meent, at Lovforslaget er saaledes affattet, at man let kunde antage, at der i samme indeholdtes en authentisk Fortolkning af Grundlovens § 85, og paa Grund deraf, fordi det let kunde antages, fordi den idetmindste har